

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

De differentia affectum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

proponit, & media ad hoc propositum convenientia intendit. Id quod modo fit adeo naturali ac suavi, ut absque ulla ad ea, quæ hic præscribimus, præcepta, aut ad ullam industriam reflexione quamprimum anima percipit rem aliquam amabilem, statim ex seipsa in illam feratur amandam, aut si odio dignam perceperit, illam odisse & averfari incipiat. Adeoque applicatio intellectus nostri ad meditandum est quidem illa plena industriâ, & nostris est conjuncta laboribus; Verùm ubi quis propositam veritatem semel meditando cognoverit, sine ullo deinde labore aut industria affectu erga illam animus movetur, sicut multâ nequaquam est opus industriâ, ut ad bellam quandam imaginem aut aliam quamvis rem, quam vidimus, desiderandam, aut rem deformem nostris objectam oculis averfandam impellamur: Sufficit enim hujusmodi res videre, ut priores quidem amemus, alias verò fugiamus & aversemur.

De differentiâ affectuum.

INter affectus ea intercedit differentia, quod aliqui ferantur in res bonas, sanctas, ac virtuosas, ut eas desiderent; alii vero feruntur in res malas ac vitiosas, ut eas detestentur. Aliqui eorum pleni sunt ardore, alii mirâ animum suavitate afficiunt. Aliqui sunt prompti & acuti, alii tardiores sunt ac suaviores, sed tamen efficaces. Aliqui denique sunt purè spirituales, quos non

*Quomodo
fiant affe-
ctus sensi-
biles.*

nisi sola degustat voluntas, alii simul spirituales sunt ac sensibiles; id quod fit, ubi passiones partis sensitivæ affectibus voluntatis conjunguntur: quod duobus contingere solet modis. Primò quando objectum sensibile est & imaginarium, tunc enim appetitus sensitivus (qui in parte inferiori correspondet imaginationi, sicut voluntas intellectui in superiori) primò commoveretur atque istâ suâ commotione non parùm juvat ad affectus voluntatis ardentiores excitandos.

Alter modus est, quando argumentum meditationis est purè spirituale, ita ut non nisi valdè parùm operetur imaginatio. Tunc enim voluntas primò sentit illas sanctas commotiones, quæ tamen nonnunquam adeò magnæ sunt, ut anima, quæ in superiori parte illis abundat, per redundantiam in inferiorem quoque partem aliquid inde transfundat. Tametsi verò omnes actus interiores perfectionem suam ac totam rationem meriti potissimum habeant à voluntate; adeoque illi non eo minus sint Deo grati, quod sint producti absque sensibilitate, imò & cum repugnantia partis ipsius inferioris: attamen gratia est singularis, quam Deus concedere solet quandoque Novitiis, ubi illis indulget gustus aliquos sensibiles, qui orationem ipsis reddunt facilitate plenam & suavitate. Illa enim interior suavitas & delectatio multum confortat proposita, quæ tunc concipiunt, actus ipsorum reddit ferventiores ac voluntarios, atque illos fortissimè inescat, ut imposterum huic divino exercitio totos se dedant.

Affe-

Affectus, quos concipimus ex consideratione boni, sunt amoris, desiderii, gaudii, spei, admirationis, laudis Dei & similes. Illi verò quos concipimus ex consideratione mali, sunt odii, horroris ac timoris, ne eveniat. aut tristitia si evenerit, & alii hujusmodi. Verùm sicut in particulari magnum intercedit discrimen inter ea, quæ intellectui suppeditant materiam meditationis, ita etiam in particulari inter affectus, quos super quamlibet materiam in singulari producere possumus, magna intercedit differentia. Quare sicut superius materias meditationis magis ordinarias ad certa reduximus capita sive considerationes, conformiter ad tres status Incipientium sive Novitiorum, Proficientium & Perfectorum, ita in posterum agemus de affectibus ex iisdem meditationibus nasci solitis, tametsi in generali possimus dicere, inter affectus pluris faciendos esse illos, qui tendunt ad praxin illius quod meditati sumus, quam quosvis alios, qui sunt quasi mediâ ex parte speculativi, atque ex quibus fructus omninò nascuntur exigui, ut sunt admirationes, exclamationes & hujusmodi.

Ita Dominus noster Iesus Christus in spiritu gavisus est. ubi ait: Confiteor tibi pater, Domine cæli & terre, qui abscondisti hæc à Sapientibus &c.

E contra in horto ad intuitum peccati tristatus est dicens: tristis est anima mea usque ad mortem.

De ordine, quem quis in eliciendis tenere debet affectibus.

Quoad ordinem, quem ea in re observare oportet, sequenda est directio gratiæ Spiritus sancti, ubi illam in nobis experimur, non attendendo ad statum, in quo sumus constituti. Verùm ubi Deus nostræ propriæ nos relinquit industriæ, sequendus est ordo, quem ipse